

Fermall de bronze

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Casc Urbà - c. Rafael Casanova núm. 8
Emplaçament Museu Municipal de Moià. 2n pis. Sala dels enterraments neolítics.

Coordenades:

Latitud: 41.81162
Longitud: 2.09916
UTM Est (X): 425175
UTM Nord (Y): 4629253

Classificació

Número de fitxa 08138 - 190
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Prehistòric Edats dels Metalls
Segle VII aC
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament - Pl. Sant Sebastià, 1 08180 Moià

Fitxes associades:

[Coves del Toll](#)

[Col·lecció arqueològica, paleontològica, antropològica, Fòssils i Malacològica del Museu Municipal](#)

Autoria de la fitxa Cristina Casinos
Data de registre de la fitxa: dl., 17/09/2018 - 02:00

Descripció

Fermall femení de bronze, de tija llarga perforada transversalment, amb cap pla discoidal format per una làmina fina i plana decorada amb copets fets amb la tècnica de repujat que semblen bordejar tot el seu perímetre, tot i que en la zona inferior de l'anvers hi ha una pèrdua del 10% del seu suport. Té una composició de: 85% de bronze, 13% d'estany i 1,2% d'arsènic i unes mides de 15 x 0,5 x 0,4 i 3,5 cm de diàmetre.

La seva tipologia és inhabitual a la Península Ibèrica i a Catalunya i freqüent a la cultura d'Únetice (Txèquia). Pertany a la tipologia de les agulles anomenades de cap discoidal pla de les que porten un rínxol metàl·lic al capdamunt, que en aquest cas s'ha perdut. Inicialment aquestes agulles portaven un fil metàl·lic que partia del rínxol i s'embolicava a la tija assegurant que el fermall no caigués i quedés ben subjecte.

Observacions:

Hi ha fitxa d'inventari en el Museu Municipal de Moià, núm. 2341-52.

Història

Aquesta troballa arqueològica va ser recuperada per Ma. A. Petit durant els treballs de condicionament de la Galeria Sud de la Cova del Toll l'any 1985, després de les inundacions que va patir la cova l'any 1982. El fermall va aparèixer enganxat amb fang a l'interior del crani anomenat núm.1 coincidint amb l'origen i l'època, tot i que segons Ma. A. Petit mai es podran relacionar directament a causa del procés postdeposicional sofert dins la cova.

L'ús d'aquesta agulla de pit s'estén durant el Bronze Inicial per tota l'Europa Central tot i que es fabriquen imitacions especialment al Nord d'Itàlia, França i Suïssa. Les més properes són les trobades a l'est de França i Suïssa, corresponents a la Cultura del Roine del Bronze Antic.

Bibliografia

- Daura, A; Galobart, J; Piñero, J (1995); L'Arqueologia al Bages. Monogràfics. Ed. Centre d'Estudis del Bages. Manresa
- Gómez i Costa, E (2001); " Les Coves del Toll ". Modilianum. Quaderns de divulgació 2. Moià, juny. Museu Municipal de Moià. Arxiu Fons Arqueològic, Fitxa n° 2341-52.
- Petit i Mendizàbal, MA (1986); " El cas del suís enterrat a la Cova del Toll ". Pàg.19-20. La Tosca. Moià; (2001); " El Toll: resultats dels treballs de condicionament de l'any 1985 ". Pàg. 55-69. Quaderns de divulgació 2. Juny, Moià.

